

skabskommissionen havde behandlet de øvrige Spørgsmaal om Opstillingen af Regnskabet, for de to Ting har slet ikke noget med hinanden at gøre. Nej, det ærede Medlem har ikke heri nogen Undskyldning for at vente med at afskaffe den svulmende Tillægsbevillingslov, men det er muligt, at det ærede Medlem har haft andre Motiver til ikke at gennemføre denne Ordning paa et tidligere Tidspunkt.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard talte i Lignelser, naar han skulde omtale det, der var sket her med Finansloven. Det ærede Medlem udtalte, at jeg skulde ikke raabe med Ærlighed, som en Kone raaber med Rejer, det skabte let en vis Mistillid. Jeg ved ikke, hvilke sørgelige Erfaringer det ærede Medlem har gjort med Hensyn til Koner, der raaber med Rejer, hvor megen Grund der er til at nære Tillid eller ikke Tillid til dem, men det kan jo være smaat nok maaske. Men jeg vil gerne sige, at jeg har paa ingen som helst Maade raabt med Ærlighed, hverken her i Tinget eller andre Steder. Jeg har fremstillet Kendsgerningerne, som de er, at der er en afgørende Forskel paa dette Finanslovsforslag og de tidligere Finanslovsforslag, og denne afgørende Forskel er af en saadan Art, at dette Finanslovsforslag giver et langt tydeligere og bedre Billede af, hvordan de økonomiske Forhold bliver i det kommende Aar, end de tidligere Finanslove har gjort.

Jeg kan gerne tilføje, at hvis man skal anvende Udtrykket „ærlig“ i denne Forbindelse — Ordet „ærlig“ i det danske Sprog kan jo anvendes ved mange Lejligheder med forskellig Betydning — om et af disse Systemer, saa tror jeg dog, de fleste vil foretrække at anvende det om mit System i Stedet for om det System, den ærede tidligere Finansminister anvendte. Jeg har megen Respekt og megen Agtelse for den Indsats, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har gjort i dansk Politik. Jeg har ogsaa tidt beundret hans mange gode Egenskaber som Politiker, men jeg kan ikke beundre hans sidste Finanslov, jeg kan ikke faa den ind under den Kreds af det ærede Medlems Gerninger, som jeg mener, jeg kan beundre og sætte højt; denne Finanslov, som den foreligger i den vedtagne Skikkelse, er sandt for Dyden et meget skrøbeligt Kar.

Spørgsmaalet bliver nu, om det Finanslovsforslag, der er forelagt, kan holde. Det afhænger naturligvis af Rigsdagen selv; det er Rigsdagens Opgave nu at behandle dette Forslag, og hvis der sættes saa mange Udgifter ind, at der ikke bliver Indtægter

nok til at dække dem, saa kan det ikke holde. Jeg skal ikke nægte, at det forekommer mig, at de ærede Medlemmer af dette høje Ting, som hidtil har haft Ordet, og da navnlig de ærede Medlemmer fra Venstre og fra konservativ Side, har stillet overordentlig store Krav til denne nye Finanslov, de har alle sammen ment, at der burde større Udgifter ind paa denne Lov, end der var Tale om her. Jeg ved ikke, om nogle af de ærede Medlemmer, der saaledes har talt, er Medlemmer af Skatteborgerforeningen. I saa Fald vil jeg da henstille til dem at forhandle med Hovedcentralen om, hvorvidt det særlig er konservative Partiers Opgave at forlange yderligere Udgifter; og i hvert Fald vil jeg haabe, at det næste Nummer af Skatteborgerforeningens Tidsskrift indeholder kraftige Angreb paa de ærede Medlemmer, fordi de paa denne Maade kræver Statens Udgifter sat betydeligt op. Hidtil har Angrebene hovedsagelig været rettet imod Socialdemokratiet, og jeg har ogsaa det Indtryk, at Foreningen er dannet særlig med dette for Øje at rette Angreb mod Socialdemokratiet. Men det kan ikke vedblive at gaa, de ærede Medlemmer fra de to konservative Partier kan ikke vedblive at være fri for Angreb fra Skatteborgerforeningen, naar de paa den Maade hæver deres Røst for en stærkere og stærkere Udvidelse af Statens Udgiftsbudget, saaledes som de har gjort ved denne Budgetbehandling.

Men Spørgsmaalet om, hvilke Udgifter der skal optages paa Budgettet, er det jo Rigsdagens Sag at afgøre, og det bliver altsaa Rigsdagens Sag at afgøre, om Forslaget skal holde eller ej. Jeg vil haabe, at dette Forslag, naar det bliver vedtaget af Rigsdagen, er i en saadan Skikkelse, at man nøjagtigt ved, hvordan man vil skabe Dækning for de Udgifter, der findes. Det er muligt, at der er enkelte Steder, hvor der skal nye Udgifter til — det er højst sandsynligt; hvad skulde Forslaget i øvrigt behandles i Rigsdagen for, hvis ikke det var Mening, at det skulde gennemgaa Forandringer paa mange Omraader? —, men det er ogsaa muligt, at der kan fremkomme Besparelser, som kan opveje disse Udgifter. Jeg har det Indtryk, at der kan findes adskillige Omraader paa Finansloven, hvor der kan ske Besparelser, og jeg har det Haab, at det højtærede Finansudvalg vil være i Stand til at finde Besparelser, lige saa vel som det maaske paa adskillige Omraader vil mene, at der bør yderligere Udgifter til.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard mente, at jeg havde glemt nogle betydelige